

PEKLEM K RAJI, ANEB: ÚTĚK DO SVATÉ ZEMĚ.

DÍL II.

(Pokračování.)

"Já se tě ptám, zdali je pan Ernany doma?" zvolal nyní Štěpán po maďarsku. "Ne!" "Kde je?" "Já jsem zde ve službě a svého pána nehlídám."

Asi za hodinu plula kajka (čluněk, čajka) po vodě zlatého rohu nahoru k jeho nejzadnějšímu konci, kde řeka Kiahadhane do toho přistavu vytéká. Na kajice té seděli Evgen, Ada, Márka a doktor Kritz.

Buď uvízl podkovou ve spletených kotech stromu nebo se zalekl, když mu Márka roztaženým slunečníkem před očima máchala. Kůň sice hned zase vyskočil na nohy, ale Fatinica zůstala bez sebe ležeti.

"Nejprve vás musím seznámit se svým druhem. Je to můj krajan a starý známý, s kterým jsem již mnohdy těžký podnik provedl. Za jeho spolehlivost vám ručím svým slovem. On nikoho nezavrádí a vytrvá neohroženě v každém boji."

"Musíme se někde schovati!" šeptala Jerda a pojavši Adu za ruku, táhla ji s sebou dále. Když zabořily za hustou skupinu vysokých keřů, spatřily blízko před sebou řevm obrostlý kiosk, a před ním byla malá veranda, k níž se vystupovalo po několika stupních.

Pod verandou hořela lampa, a při jejím jasném světle bylo viděti sedící tam ženskou postavu. "Co máme nyní dělati?" tážala se Ada.

KAPITOLA 13. V Therapii. Slunce se již chýlilo za hory a vzduch se ochlazoval. Ada a Evgen seděli v zahradě u malého letohrádku v Bujukdere, kde nyní bydlili, a rozmlouvali spolu o své další cestě k svatému hrobu, kam chtěli Adu potovati.

ADRESÁR ČESKÝCH SPOLKŮ. OMAHA. Rád Patacký č. 1 ZOB. Adresář pro rok 1907. Vydáno v roce 1906.